

Апостольське наступництво

від святого Трохима, апостола із сімдесяти, до теперішнього часу

у лінії

Його Преосвященства*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Єпископ для народів за апостольським дорученням

1. Святий Трохим, апостол із сімдесяти КП

посланий Христом у числі сімдесяти близько 30 р. н. е. (Лк. 10:1)
згаданий у Писанні: «Трофима Єфесця», супутник святого Павла (Дії 20:4; 21:29; 2 Тим. 4:20)
перший єпископ Арля, за переданням цієї Церкви

Ця лінія апостольського наступництва простягається від апостола Трохима, близько 30 р. н. е., до наших днів — проміжок у 1 996 років станом на 2026 рік.

Святий Трохим, супутник святого Павла, шанується як апостол із сімдесяти Православною Церквою, яка святкує його пам'ять 15 квітня разом з апостолами Аристархом і Пудом та зараховує його до Собору сімдесяти апостолів, що вшановуються разом 4 січня. Церква Арля шанує святого Трохима як свого засновника і першого єпископа, посланого з Рима, як писав Папа святий Зосима 417 р. н. е., і вшановує його як учня святого Павла; Римо-Католицька Церква святкує пам'ять святого Трохима Арльського 29 грудня.

Перекази Церков про його подальше життя різняться. Православний переказ свідчить, що супутник святого Павла віддав життя в Римі за Нерона, тоді як Арльська Церква шанує його як свого першого єпископа; а святий Григорій Турський близько 590 р. н. е. відносив місію Трохима до Арля до III століття.

Єпископські хіротонії звершувалися одна за одною через Церкви, названі нижче.

Деякі єпископи цієї лінії шануються також як святі. Позначки біля їхніх імен стосуються лише святості життя. Вони не мають стосунку до дійсності жодної хіротонії: кожен із перелічених єпископів однаково посідає своє місце в наступництві, незалежно від того, чи шанують його як святого.

Св. Святий: той, кого Церква публічно шанує як такого, що прожив життя героїчної святості й нині перебуває з Богом, і чию пам'ять вона зберігає у своєму календарі. У давній Церкві святих визнавали через одностайне вшанування вірних та їхніх єпископів; пізніше — через формальну канонізацію в Римо-Католицькій Церкві та прославлення в Православній Церкві.

Блж. Блаженний: у Римо-Католицькій Церкві — той, кого беатифіковано; це формальний крок, що передує канонізації як святого.

К Шанується як святий або блаженний Римо-Католицькою Церквою.

КП Шанується як святий і Римо-Католицькою, і Православною Церквою.

Червоний Мученик: той, хто віддав життя за віру.

Церкви не завжди згодні в тому, хто є святим. Одна може шанувати того, кого не шанує інша, і позначки показують, яка Церква шанує кожного.

Арль

Арльська катедра в Галлії, заснована святим Трохимом. Єпископи Арля від Діонісія, його наступника, до Віргілія. Від цієї катедри святий Августин отримав хіротонію для своєї місії до Англії.

2. Діонісій 80
3. Регул 85
4. Феліциссім 100
5. Грат 120
6. Амвросій 145
7. Мартин 170
8. Інгенуй 180
9. Августин 200
10. Ієронім 220
11. Савіцій 230
12. Маркіан 240
13. Віктор 250
14. Марин 270
15. Мартин II 270
16. Нікасій 330
17. Валентин 342
18. Сатурнін 354
19. Кресценцій 365
20. Конкордій 380
21. Костянтин 392
22. Герос 410
23. Патрокл 422
24. Святий Гонорат КП 426
25. Святий Іларій КП 438
26. Равенній 449
27. Леонтій 463
28. Еоній 493
29. Святий Кесарій КП 502

30. Авксаній 542
31. Святий Авреліан КП 546
32. Сапавд 556
33. Ліцерій 586
34. Святий Віргілій КП 588

Кентерберi

Кентерберійська катедра, заснована святим Августином, якого святий Папа Григорій Великий послав 597 року нести Євангеліє англійцям.

35. Святий Августин Кентерберійський КП 597
36. Святий Лаврентій КП 604
37. Святий Мелліт КП 619
38. Святий Юст КП 624
39. Святий Гонорій КП 627
40. Святий Деусдедит КП 655
41. Святий Феодор Тарсійський КП 668
42. Святий Бертвальд КП 693
43. Святий Татвін КП 731
44. Святий Нотгельм КП 735
45. Катберт 740
46. Святий Брегувін КП 759
47. Єнберт 766
48. Етельгард 793
49. Вульфред 805
50. Феологільд 832
51. Кеолнот 833
52. Етельред 870
53. Плегмунд 890
54. Святий Етельм КП 914
55. Вульфгельм 923
56. Святий Ода КП 942
57. Святий Данстан КП 960
58. Етельгар 988
59. Сігерік 990
60. Ельфрік 995
61. Святий Ельфех КП *Мученик* 1006
62. Ліфінг 1013
63. Етельнот 1020
64. Еадсіг 1038
65. Роберт Жюм'єзький 1051
66. Стиганд 1052
67. Ланфранк 1070
68. Святий Ансельм К 1093
69. Ральф д'Ескюр 1114
70. Вільгельм Корбейльський 1123
71. Теобальд Бекський 1139
72. Святий Томас Бекет К *Мученик* 1162
73. Річард Дуврський 1174
74. Болдуїн Фордський 1185
75. Реджинальд Фіц-Джоселін 1191
76. Г'юберт Волтер 1193
77. Стівен Ленгтон 1207
78. Річард ле Грант 1229
79. Святий Едмунд Річ К 1234
80. Блаженний Боніфацій Савойський К 1245
81. Роберт Кілвордбі 1273
82. Джон Пекем 1279
83. Роберт Вінчелсі 1294
84. Волтер Рейнольдс 1313
85. Саймон Мепем 1328
86. Джон Стратфорд 1333
87. Томас Брадвардін 1349
88. Саймон Ісліп 1349
89. Саймон Ленгем 1366
90. Вільям Віттлсі 1368
91. Саймон Садбері 1375

92. Вільям Кортні 1381
93. Томас Арундел 1396
94. Генрі Чічелі 1414
95. Джон Стаффорд 1443
96. Джон Кемп 1452
97. Томас Бурчер 1454
98. Джон Мортон 1486
99. Генрі Дін 1501
100. Вільям Ворем 1503
101. Томас Кранмер 1533

Церква Англії

Після Реформації — єпископи Церкви Англії, кожного з яких висвятив єпископ, зазначений у списку перед ним.

102. Джон Скорі 1551
103. Метью Паркер 1559
104. Едмунд Гріндал 1559
105. Джон Вітгіфт 1577
106. Річард Бенкрофт 1597
107. Джордж Еббот 1609
108. Джордж Монтейн 1617
109. Вільям Лод 1621
110. Браян Даппа 1638
111. Гілберт Шелдон 1660
112. Генрі Комптон 1674
113. Вільям Санкрофт 1678
114. Джонатан Трелоні 1685
115. Джон Поттер 1715
116. Томас Геррінг 1738
117. Фредерік Корнволліс 1750
118. Джон Мур 1775

Америка

Від Вільяма Вайта, висвяченого в Ламбетському палаці 1787 року для Церкви в Сполучених Штатах, до єпископів, які донесли це наступництво до наших днів.

119. Вільям Вайт 1787
120. Бенджамін Тредвелл Ондердонк 1830
121. Семюел Аллен Маккоскрі 1836
122. Вільям Едвард Макларен 1875
123. Вільям Монтгомері Браун 1898
124. Воллес Девід де Ортега Максі 1927
125. Нільс Бертіль Александер Перссон 1986
126. Семюел Гвідо мол. 2004

127.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Спільне наступництво з архієпископом Кентерберійським

Сара Маллаллі, нинішній архієпископ Кентерберійський, та єпископ Байерс мають одну й ту саму лінію апостольського наступництва від святого Трохима до Томаса Геррінга (висвячений на єпископа 1738 р.; архієпископ Кентерберійський у 1747–1757 рр.). Архієпископ Геррінг власними руками висвятив єпископів, від яких походять обидві лінії: у

лінії архієпископа Маллаллі — Роберта Гея Драммонда, 1748 року; у лінії єпископа Байерса — Фредеріка Корнволліса, 1750 року.

Священний сан

Рукоположення

17 серпня 2008 р., через покладання рук, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсильванія.

Єпископська хіротонія

20 квітня 2013 р., через покладання рук під час звершення Святої Євхаристії, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, яка того дня збиралася в American Legion Post 16, Слейтінгтон, Пенсильванія.

Головний святитель

Його Преосвященство Семюел Гвідо мол.

Співсвятителі

Єпископ Бредлі А. Варвіл
Єпископ Майкл Байус
Єпископ Джеймс Томпсон

Грамоти про рукоположення та єпископську хіротонію, а також фотографії хіротонії представлено на сторінці «Про єпископа».

Богослужіння

Висвячений на єпископа 20 квітня 2013 р. в Lutheran Orthodox Church, Inc., у якій згодом служив архієпископом єпархії Western North Carolina. Єпископ Байерс більше не пов'язаний із цією організацією.

Доктор богослов'я (*honoris causa*), ступінь присуджено Lutheran Orthodox Church, Inc., 20 квітня 2013 р.

Святий Трохим, романська різьба, XII століття, клуатр церкви Святого Трофима, Арль. Фотографія SiefkinDR, джерело: Wikimedia Commons, передано автором у суспільне надбання; кадровано та зменшено порівняно з оригіналом.